

บทที่ 5

อภิปรายและสรุปผล

บทนี้เป็นการอภิปรายและสรุปผลจากข้อมูลการวิจัยในบทที่ 4 ประกอบด้วย ผลของ อัตราไหหลแก๊สในโตรเจนและเวลาเคลือบ ต่อถักยณะเฉพาะของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

อภิปรายผล

ผลของอัตราไหหลแก๊สในโตรเจน

ฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์เคลือบบนสแตนเลสและซิลิกอน โดยแบรค่าอัตราไหหลแก๊ส ในโตรเจนในการวนการเคลือบตั้งแต่ $0.5 \text{ sccm} - 3.0 \text{ sccm}$ โดยสรุปพบว่า สีของฟิล์มเปลี่ยนตาม อัตราไหหลแก๊สในโตรเจนจาก สีน้ำตาลอ่อน เหลือทอง ทอง น้ำตาลเข้ม ม่วง และเขียว ตามลำดับ โดยโครงสร้างและถักยณะพื้นผิวของฟิล์มที่เคลือบได้เปลี่ยนตามอัตราไหหลแก๊สในโตรเจน ดังนี้

1. โครงสร้างผลึกของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์

โครงสร้างผลึกของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้เมื่อใช้อัตราไหหลแก๊ส ในโตรเจนต่าง ๆ พบรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของสารประกอบเชอร์โโคเนียมในไตรค์ ตามฐานข้อมูล JCPDS เลขที่ 78-1420 ซึ่งมีโครงสร้างผลึกแบบเฟซเซนเตอร์คิวบิก (FCC) ที่ระนาบ (111), (200), (220) และ (311) ทุกเงื่อนไขการเคลือบ ยกเว้นที่อัตราไหหลแก๊สในโตรเจนเท่ากับ 3.0 sccm ที่พบรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์เฉพาะที่มุม 39.10° ซึ่งตรงกับเชอร์โโคเนียมในไตรค์ระนาบ (111)

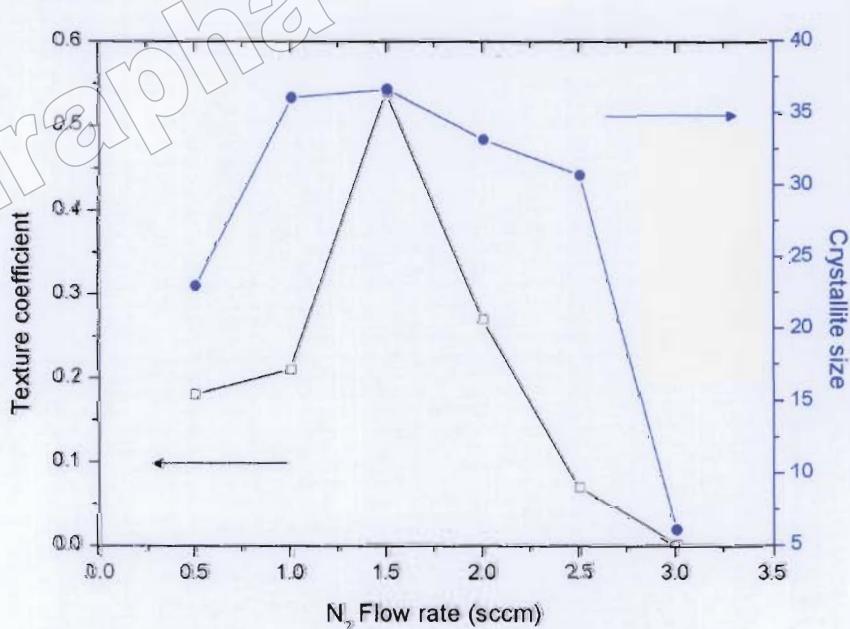
โดยฟิล์มบางที่เคลือบได้เมื่อใช้อัตราไหหลแก๊สในโตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm พบร่วมกับมีสีทอง และความเข้มของรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ที่ระนาบ (200) มีค่าสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Lamni et al. (2004) และ Benia et al. (2004) ซึ่งพบว่าฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์แบบ stoichiometric จะมีสีทองและความเข้มของรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ระนาบ (200) จากผล XRD มีความเข้มสูงสุด แสดงให้เห็นว่าระนาบ (200) ให้ฟิล์มที่มีสีทอง

ทั้งนี้หากพิจารณาค่า Texture coefficient ของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้ พบร่วมกับฟิล์มชุดที่เคลือบด้วยอัตราไหหลแก๊สในโตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm นั้น ให้ฟิล์มที่มีสีทอง และให้ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu et al. (2003) ซึ่งพบว่า ฟิล์มเชอร์โโคเนียมในไตรค์แบบ stoichiometric ให้ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) สูงสุด

ค่าคงที่แผลตทิชของฟิล์มบางที่เคลือบได้แปรค่าตามอัตราไหლแก๊สในไตรเจน มีค่าอยู่ในช่วง 4.580 \AA – 4.902 \AA ใกล้เคียงค่ามาตรฐานตามฐานข้อมูล JCPDS เลขที่ 78-1420 ของสารประกอบเซอร์โคเนียมในไตรค์ที่มีค่าคงที่แผลตทิชเท่ากับ 4.585 \AA

ขนาดผลึกของฟิล์ม จากสมการของ Seherrer พบว่า ที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 0.5 sccm ฟิล์มสีน้ำตาลอ่อน ผลึกมีขนาดเท่ากับ 23 nm เมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นเป็น 1.0 sccm และ 1.5 sccm ฟิล์มมีสีเหลืองทองและทองตามลำดับ ผลึกมีขนาดเพิ่มเป็น 36 nm และ 36 nm ตามลำดับ เมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มเป็น 2.0 sccm และ 2.5 sccm ฟิล์มที่ได้มีสีน้ำตาลอ่อนและน่วง ขนาดผลึกมีค่าเท่ากับ 33 nm และ 30 nm สุดท้ายที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 3.0 sccm ผลึกมีขนาดเท่ากับ 6 nm ฟิล์มที่ได้มีสีเขียว

ภาพที่ 5-1 แสดงความสัมพันธ์ของสีของฟิล์มที่เคลือบได้กับค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึกที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนต่าง ๆ ทั้งนี้เมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นสีของฟิล์มเปลี่ยนไปสอดคล้องกับค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึก โดยมีค่าเพิ่มขึ้น (ในช่วง $0.5 \text{ sccm} - 1.5 \text{ sccm}$) และลดลง (ในช่วง $1.5 \text{ sccm} - 3.0 \text{ sccm}$) โดย ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึก มีค่าสูงสุดที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm ซึ่งให้ฟิล์มที่มีสีทอง ดังนั้นในงานวิจัยนี้สรุปได้ว่าสีของฟิล์มที่เคลือบได้สัมพันธ์กับ ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึก

ภาพที่ 5-1 Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึกของฟิล์มบางเซอร์โคเนียมในไตรค์ที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนต่าง ๆ

2. ความหนาและลักษณะพื้นผิวของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์

ลักษณะพื้นผิวของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่อัตราไหลดเก๊สในไตรเจนต่างๆ พบว่าที่อัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเท่ากับ 0.5 sccm สารเคลือบที่ฟอร์มตัวเป็นฟิล์มนิ่วหน้าของวัสดุรองรับในลักษณะเหล้มสูงคล้ายกฎหมายกระจาดตัวไม่ส่วนสมอ ขณะที่เมื่ออัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.0 sccm สารเคลือบมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเหลมสูงกระจาดหัวหน้าของฟิล์มทำให้พื้นผิวฟิล์มนิ่วลักษณะคล้ายกฎหมาย (เหลมสูง) และทุบเขา (ร่องลึก) เมื่ออัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นเป็นฟิล์ม 1.5 sccm พบว่าสารเคลือบจับตัวเป็นกลุ่มก้อนมีลักษณะกลมมน ขณะที่อัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นเป็น 2.0 sccm – 3.0 sccm ลักษณะพื้นผิวฟิล์มเรียบขึ้นตามลำดับ

สำหรับความหนาของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้ พบว่าเมื่ออัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นความหนาและความหนาแน่นของฟิล์มนิ่วนามากลง เนื่องจากเมื่อปริมาณแก๊สในไตรเจนในห้องเคลือบเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มอัตราไหลดเก๊สนั้น ทำให้อัตราการสปัตเตอร์ของเปล่าสารเคลือบ (Zr) ลดลง เนื่องจากปริมาณอะตอมในไตรเจนที่เพิ่มขึ้นตามอัตราไหลดเก๊สในไตรเจนนั้น ทำให้เกิดการฟอร์มตัวเป็นชั้นบาง ๆ ของเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่หน้าเปล่าสารเคลือบ (Zr) เรียกว่าเกิด “poisoning” เป็นผลให้อัตราการสปัตเตอร์เปล่าสารเคลือบมีค่าลดลง ส่งผลให้ความหนาฟิล์มนิ่วนามากลงตามไปด้วย โดยความหนาฟิล์มนิ่วนามากจาก 326 nm เป็น 173 nm

ส่วนความหนาของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้ พบว่า มีค่าลดลงตามอัตราไหลดเก๊สในไตรเจนที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากเมื่ออัตราไหลดเก๊สในไตรเจนต่างนั้น อัตราการสปัตเตอร์เปล่าสารเคลือบ (Zr) ออกมากเป็นอะตอมของเชอร์โโคเนียมมีค่าสูง จึงมีโอกาสทำปฏิกิริยากับอะตอมในไตรเจนแล้วฟอร์มตัวเป็นเชอร์โโคเนียมในไตรค์ (ZrN) สูงค่อนข้าง ทำให้สารเคลือบที่เกิดขึ้น (ZrN) วิชันผิวหน้าวัสดุรองรับและฟอร์มตัวเป็นชั้นของฟิล์มบางทันทีส่งผลให้ผิวหน้าฟิล์มนิ่วมีความหนาแน่นสูง (ประมาณ 0.80 nm) แต่เมื่ออัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเพิ่มสูงขึ้น อัตราสปัตเตอร์เปล่าสารเคลือบ (Zr) กลับมีค่าต่ำลง เนื่องจากเกิด “poisoning” ที่หน้าเปล่าสารเคลือบ ทำให้จำนวนอะตอมของเชอร์โโคเนียมที่หลุดออกมากทำปฏิกิริยากับในไตรเจนแล้วฟอร์มตัวเป็นสารเคลือบ (ZrN) มีจำนวนน้อยลง ความหนาแน่นของฟิล์มนิ่วลดลง โดยความหนาแน่นของฟิล์มนิ่วลดลงจาก 0.80 nm เป็น 0.34 nm ยกเว้นที่อัตราไหลดเก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.0 sccm พบว่าฟิล์มนิ่วมีค่าความหนาแน่นสูงสุด (ประมาณ 1.92 nm) เนื่องจากฟิล์มนิ่วมีการเปลี่ยนโครงสร้างหลักจากระนาบ (111) ที่ 1.0 sccm ไปเป็นระนาบ (200) ที่ 1.5 sccm

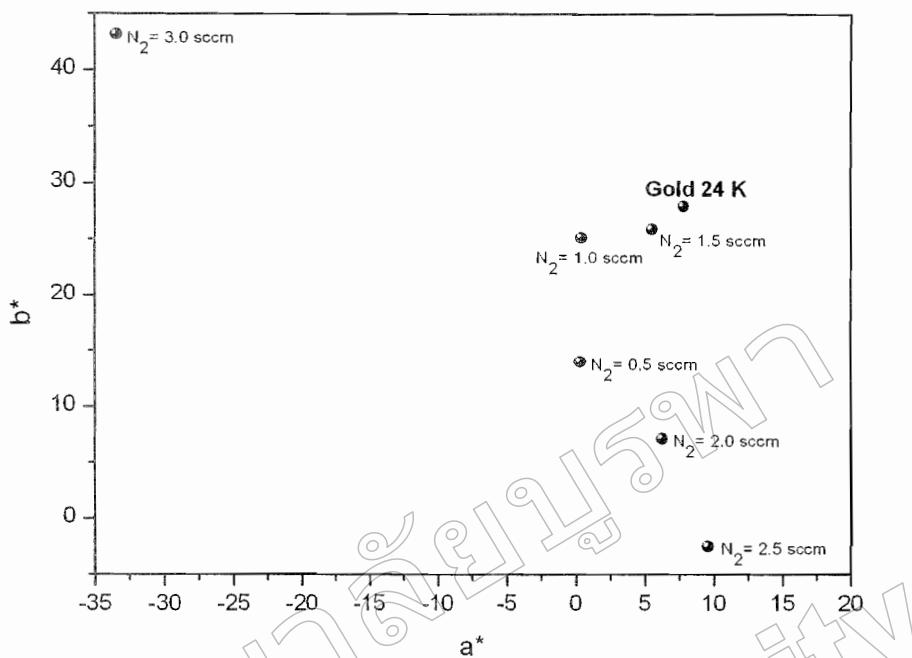
3. องค์ประกอบของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์

สำหรับองค์ประกอบของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์ จากเทคนิค EDX พบว่าอัตราส่วน N : Zr ของพิล์มนที่เคลือบได้มีค่าเพิ่มขึ้นตามอัตราการไหลแก๊สในไตรเจน โดยเมื่อใช้อัตราไหลแก๊สในไตรเจนต่ำ อัตราส่วน N : Zr มีค่าเท่ากับ 1.05 แต่เมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้น พบว่า อัตราส่วน N : Zr มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 2.39 เนื่องจากเมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้น อะตอนน์ในไตรเจนมีโอกาสในการทำปฏิกิริยากับอะตอนของช่อร์โโคเนียมแล้วฟอร์มตัวเป็น ZrN มากขึ้น (Huang et al., 2007)

4. สีของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์

สีของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้มีอัตราไหลแก๊สในไตรเจนต่างๆ ซึ่งอธิบายได้ด้วยระบบ CIE L*a*b* พบว่าสีของพิล์มนที่เคลือบได้ในงานวิจัยนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราไหลแก๊สในไตรเจน จากสีน้ำตาลอ่อน เป็นเหลืองทอง ทอง น้ำตาลเข้ม ม่วง และเขียว ซึ่ง Niyomsoan et al. (2002) ได้อธิบายการเปลี่ยนแปลงสีของพิล์มนบางในกลุ่มในไตรค์ไว้ดังนี้ สีของพิล์มนที่เคลือบได้จะเปลี่ยนไปตามอัตราส่วนของ N : Zr เนื่องจากเมื่อไตรเจนในเนื้อพิล์มนากขึ้น อิเล็กตรอนอิสระในออบิตัล d ของช่อร์โโคเนียมจะเข้าไปรวมกับอะตอนของไตรเจนเพื่อฟอร์มตัวเป็นช่อร์โโคเนียมในไตรค์ ทำให้ปริมาณอิเล็กตรอนอิสระในเนื้อพิล์มนที่จะมีอันตรกิริยา (interaction) กับแสงต่ำกระแทบผิวน้ำพิล์มนลดลง เป็นผลให้สีของพิล์มนเปลี่ยนไปเมื่ออัตราไหลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้น โดยในงานวิจัยนี้พบว่าค่า L*a*b* ของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบด้วยอัตราไหลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm มีค่า L* = 75.21, a* = 5.34 และ b* = 25.87 ใกล้เคียงกับค่า L*a*b* ของทอง 24 กะรัต โดยที่ทอง 24 กะรัต มีค่า L* = 79.80, a* = 7.83 และ b* = 27.93 (Li & Zhang, 1994)

ภาพที่ 5-2 เปรียบเทียบค่า a* และ b* ของพิล์มนที่เคลือบได้กับค่า a* และ b* ของทอง 24 กะรัต พบร่วมกับค่า a* และ b* ของพิล์มนบางช่อร์โโคเนียมในไตรค์ที่อัตราไหลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm เข้าใกล้ค่า a* และ b* ของทอง 24 กะรัตมากที่สุด

ภาพที่ 5-2 เปรียบเทียบค่า a^* และ b^* ของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรด์ที่อัตราไหเล็กซ์ในไตรเจนต่าง ๆ กับค่า a^* และ b^* ของทอง 24 กะรัต

ผลของเวลาเคลือบ

ฟิล์มบางเชอร์เนียมในไตรด์เคลือบบนสเตนเลสและชิลิกอน เมื่อแปรค่าเวลาเคลือบในช่วง 30 นาที – 150 นาที โดยสรุป พบว่า ฟิล์มที่เคลือบได้มีสีทองทุกเงื่อนไขการเคลือบ โดยโครงสร้างและลักษณะพื้นผิวของฟิล์มที่เคลือบได้เปลี่ยนตามเวลาเคลือบดังนี้

1. โครงสร้างผลึกของฟิล์มบางเชอร์เนียมในไตรด์

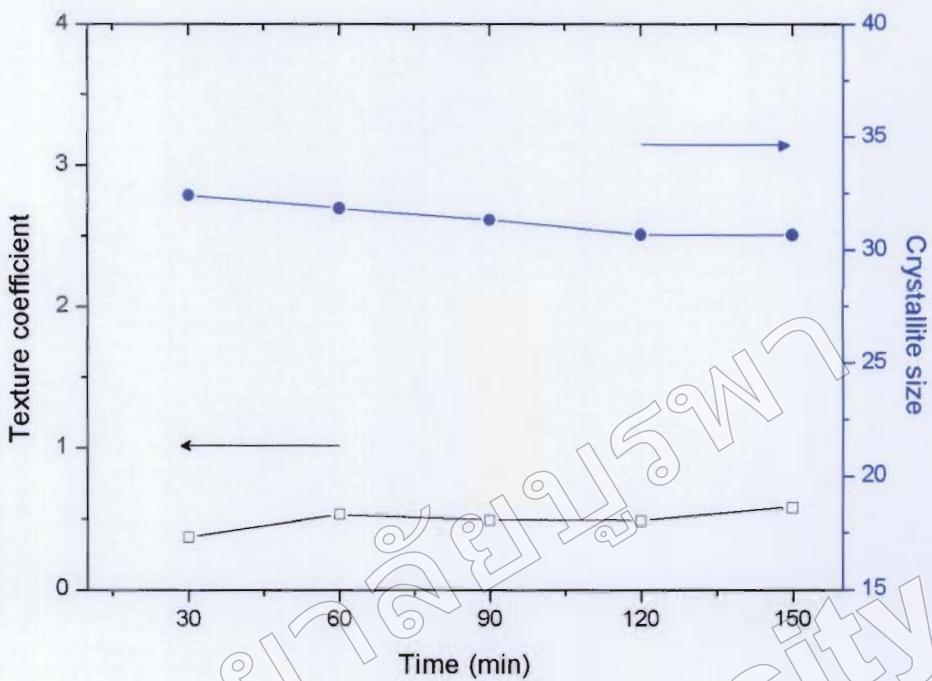
โครงสร้างผลึกของฟิล์มบางเชอร์โโคเนียมในไตรด์ เมื่อใช้เวลาเคลือบต่าง ๆ พบรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ที่มุม 33.83° , 39.10° , 56.24° และ 67.52° ซึ่งตรงกับรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ของสารประกอบเชอร์โโคเนียมในไตรด์ ตามฐานข้อมูล JCPDS เลขที่ 78-1420 ซึ่งมีโครงสร้างผลึกแบบเฟชเซนเดอร์คิวบิก (FCC) ที่ระนาบ (111), (200), (220) และ (311) ทุกเงื่อนไข การเคลือบ โดยฟิล์มบางที่เคลือบได้มีสีทองเหมือนกันทั้งหมดทุกเงื่อนไขการเคลือบ เมื่อพิจารณารวมกับผลจาก XRD พบว่า ฟิล์มทั้งหมดให้รูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ที่ระนาบ (200) มีค่าสูงสุด ซึ่ง Lamni et al. (2004) และ Benia et al. (2004) รายงานว่าฟิล์มเชอร์โโคเนียมในไตรด์แบบ stoichiometric จะให้ความเข้มของรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ระนาบ (200) และมีสีทอง

นอกจากนี้ยังพบว่าฟิล์มที่ใช้เวลาเคลือบนาน จากผลของ XRD พบว่าความเข้มของรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ที่ระนาบ (200) เพิ่มขึ้น เมื่อจากเมื่อใช้เวลาเคลือบนานขึ้น จะเกิดความร้อนสะสมที่ผิวน้ำฟิล์มเพิ่มขึ้นตามเวลาที่เคลือบซึ่งเรียกว่า “plasma heating effect” เป็นผลให้ฟิล์มนีการจัดเรียงโครงสร้างผลึกดีขึ้น ฟิล์มที่เคลือบด้วยเวลานานจึงให้ผล XRD ที่มีความเข้มการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์สูงตามไปด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu et al. (2004) ซึ่งพบว่าเมื่อความหนาเพิ่มขึ้นฟิล์มที่เคลือบได้จะมีความเข้มการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์ที่ระนาบ (200) สูงขึ้น

ทั้งนี้หากพิจารณาค่า Texture coefficient ของฟิล์มเซอร์โคเนียมในไตรด์ที่เคลือบได้พบว่าที่ระนาบ (200) มีแนวโน้มของค่า Texture coefficient คงที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu et al. (2004) พบว่าในขณะที่ความหนาเพิ่มขึ้นที่ระนาบ (200) มีค่า Texture coefficient คงที่ ส่วนค่าคงที่แผลตทิชของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมในไตรด์ที่เคลือบได้พบว่าเปรค่าตามเวลาเคลือบ โดยมีค่าอยู่ในช่วง $4.524 \text{ \AA} - 4.648 \text{ \AA}$ ใกล้เคียงกับค่ามาตรฐาน (4.585 \AA) ตามฐานข้อมูล JCPDS เลขที่ 78-1420 ของสารประกอบเซอร์โคเนียมในไตรด์

สำหรับขนาดผลึกของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมในไตรด์ ทางกลุ่ม Seherrer พบว่าที่เวลาเคลือบต่าง ๆ ขนาดของผลึกมีค่าอยู่ในช่วง $31 \text{ nm} \text{ ถึง } 32 \text{ nm}$ ดังนั้นในงานวิจัยนี้พบว่าเวลาเคลือบทาให้นานาดผลึกมีแนวโน้มคงที่

ฟิล์มที่เคลือบได้เมื่อแบรค์เวลาเคลือบพบว่ามีสีทองเหลืองมีองค์ประกอบทั้งหมดเท่ากัน ภาพที่ 5-3 แสดงความสัมพันธ์ของค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึกของฟิล์มที่เวลาเคลือบต่าง ๆ พบว่าเมื่อเวลาเคลือบเพิ่มขึ้นสีของฟิล์มไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงสอดคล้องกับค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึกโดยมีค่าค่อนข้างคงที่ ดังนั้นในงานวิจัยนี้สรุปได้ว่าสีของฟิล์มที่เคลือบได้สัมพันธ์กับ ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) และขนาดผลึก โดยที่เวลาเคลือบต่าง ๆ ค่า Texture coefficient ระนาบ (200) ขนาดผลึก และสีของฟิล์มไม่เปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 5-3 Texture coefficient ระหว่าง (200) และขนาดผลึกของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมในไตรด์ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ

2. ความหนาและลักษณะพื้นผิวของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมในไตรด์

ลักษณะพื้นผิวของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมในไตรด์ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ พบร่วมกับเวลาเคลือบท่ากัน 30 นาที สารเคลือบที่ฟอร์เมล์ตัวเป็นฟิล์มน้ำพิวนานิวัตส์ครองรับมีลักษณะเรียบเนียนขึ้นที่เมื่อเวลาเคลือบท่ากัน 60 นาที พบร่วมสารเคลือบมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มหนาแน่นมากขึ้น มีลักษณะกลมมน และเมื่อเวลาเคลือบเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ พบร่วมสารเคลือบมีการรวมตัวกันมากขึ้นเรื่อย ๆ สุดท้ายจึงเปลี่ยนเป็นกลุ่มที่มีขนาดใหญ่ทั่วบริเวณพิวนานิวัตฟิล์ม

สำหรับความหนาและความหยาบผิวของฟิล์มเพิ่มขึ้นจาก 132 nm เป็น 599 nm และ 0.41 nm เป็น 0.85 nm ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการเกิดฟิล์ม คือเมื่อใช้เวลาในการเคลือบฟิล์มนานขึ้นทำให้อะตอมของสารเคลือบ (ZrN) ตกลงบนวัสดุรองรับเพิ่มมากขึ้น ทำให้ฟิล์มมีความหนามากขึ้น และเมื่อใช้เวลาเคลือบนานทำให้วัสดุรองรับมีความร้อนสะสม ส่งผลให้อะตอมมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก้อนมากขึ้น ทำให้ฟิล์มที่เคลือบได้มีความหยาบผิวเพิ่มขึ้นด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huang, Yang, Guo, and Yu (2005) ที่พบร่วมความหยาบผิวของฟิล์มที่เคลือบได้จะเพิ่มขึ้นตามความหนาของฟิล์ม

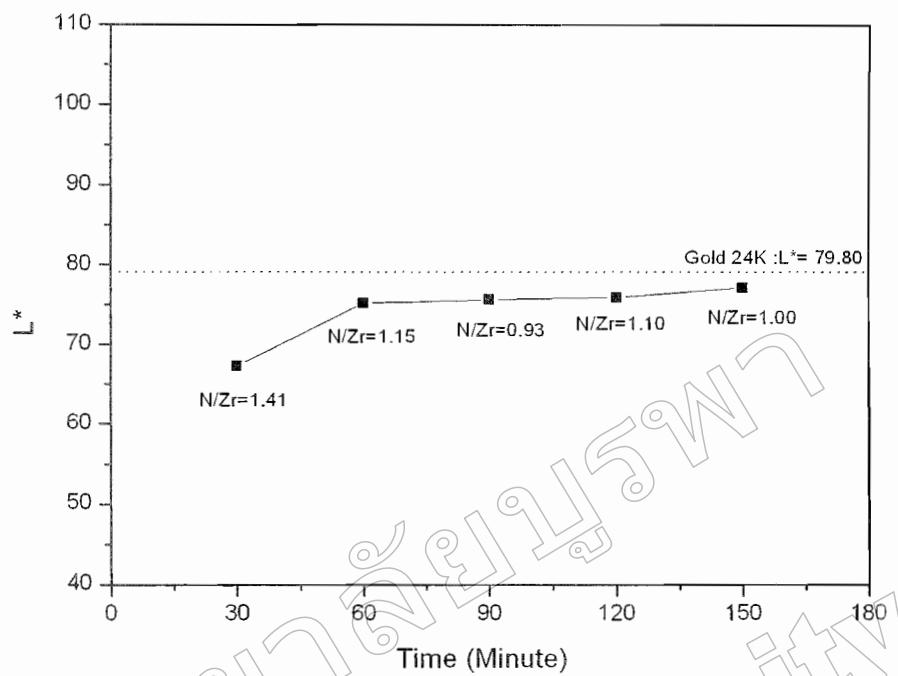
3. องค์ประกอบธาตุทางเคมีของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมไนโตรด์

สำหรับการศึกษาองค์ประกอบธาตุทางเคมีของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมไนโตรด์จากเทคนิค EDX พบว่าอัตราส่วน N : Zr ของฟิล์มที่เคลือบได้มีค่าใกล้เคียงกันทั้งหมด คือประมาณ 0.93 - 1.15 ยกเว้นที่เวลาเคลือบท่ากัน 30 นาที ฟิล์มมีอัตราส่วน N : Zr เท่ากัน 1.41 เนื่องจากขณะที่เวลาเคลือบเพิ่มขึ้นแต่พารามิเตอร์อื่น ๆ คงที่ ทำให้ปริมาณของเซอร์โคเนียมและไนโตรเจนเพิ่มขึ้นอย่างคงที่ส่งผลให้อัตราส่วนของ N : Zr มีค่าคงที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Daiane et al. (2011) ซึ่งเคลือบฟิล์มนเซอร์โคเนียมไนโตรด์แบบ stoichiometric ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ แล้วพบว่าอัตราส่วนของ N : Zr ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกันประมาณ 1

4. สีของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมไนโตรด์

สีของฟิล์มนางเซอร์โคเนียมไนโตรด์ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ ซึ่งอธิบายได้ด้วยระบบ CIE L*a*b* พบว่าสีของฟิล์มที่เคลือบได้ในงานวิจัยนี้ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยฟิล์มที่เคลือบได้มีสีทองทุกเงื่อนไขการเคลือบ เนื่องจากองค์ประกอบธาตุทางเคมี N:Zr ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ มีค่าใกล้เคียงกันประมาณ 1 ยกเว้นกรณีที่ฟิล์มมีความบางมาก ๆ เกี่ยวกับสีของฟิล์มในกลุ่มไนโตรด์ Niyomsoan et al. (2002) ได้อธิบายไว้วัดลงค่าสีของฟิล์มจะเปลี่ยนไปตามองค์ประกอบธาตุทางเคมี ดังนี้เมื่อองค์ประกอบธาตุทางเคมีที่เวลาเคลือบต่าง ๆ มีค่าคงที่ สีของฟิล์มจึงไม่เปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 5-4 แสดงความสัมพันธ์ค่า L* ของฟิล์มที่เวลาเคลือบต่าง ๆ กับความหนา ทั้งนี้ เมื่อความหนาเพิ่มขึ้นความสว่างของฟิล์มมีแนวโน้มที่จะคงที่ สอดคล้องกับองค์ประกอบธาตุทางเคมีของฟิล์มนเซอร์โคเนียมไนโตรด์โดยค่า N/Zr ค่อนข้างคงที่ เช่นกัน ดังนั้นในงานวิจัยนี้สรุปได้ว่า ความหนาไม่มีผลโดยตรงต่อค่า L* ของฟิล์มที่เคลือบได้

ภาพที่ 5-4 กราฟเปรียบเทียบค่า L^* และอัตราส่วน N/Zr ของพิล์มบางเชอร์โคเนียมในไตรค์ที่เวลาเคลือบต่าง ๆ

สรุปผลการทดลอง

1. ผลของอัตราไอลแก๊สในไตรเจน

1.1 พิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้มีอัตราไอลแก๊สในไตรเจนพนิ่งว่ามีสีน้ำตาลอ่อน เหลืองทอง ทอง น้ำตาลเข้ม ม่วง และเขียว

1.2 โครงสร้างผิวของพิล์มนที่เคลือบได้เป็นแบบเฟซเซนเตอร์คิวบิก (fcc) ที่ระนาบ (111), (200), (220) และ (311) ตามลำดับ โดยที่อัตราไอลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm ระนาบ (200) มีค่า texture coefficient สูงสุด

1.3 อัตราไอลแก๊สในไตรเจนมีผลต่อความหนาและความหยาบผิวของพิล์มนบาง เชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้ โดยเมื่ออัตราไอลแก๊สในไตรเจนเพิ่มขึ้นความหนาและความหยาบผิวลดลง จาก 326 nm เป็น 173 nm และ 0.8 nm เป็น 0.3 nm ตามลำดับ ยกเว้นที่อัตราไอลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.0 sccm พิล์มนที่เคลือบได้มีความหยาบผิวสูงสุดเท่ากับ 1.9 nm

1.4 องค์ประกอบธาตุทางเคมีของพิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์พนิ่งว่าอัตราส่วนของในไตรเจนต่อเชอร์โโคเนียมมีค่าเพิ่มขึ้นตามอัตราไอลแก๊สในไตรเจน

1.5 สีของพิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่ดูจากค่า $L^*a^*b^*$ พนิ่งว่าที่อัตราไอลแก๊สในไตรเจนเท่ากับ 1.5 sccm มีค่า $L^*a^*b^*$ เท่ากับค่า $L^*a^*b^*$ ของทอง 24 กะรัตมากที่สุด

2. ผลของเวลาเคลือบ

2.1 พิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่เคลือบได้มีอัตราเคลือบพนิ่งว่า พิล์มน มีสีทองทุกเงื่อนไขการเคลือบ

2.2 โครงสร้างผิวของพิล์มนที่เคลือบได้เป็นแบบเฟซเซนเตอร์คิวบิก (fcc) ที่ระนาบ (111), (200), (220) และ (311) ตามลำดับและมีความเข้มของรูปแบบการเลี้ยวเบนรังสีเอกซ์เพิ่มขึ้น ด้วย โดยที่ค่า texture coefficient ระนาบ (200) มีแนวโน้มที่จะคงที่

2.3 เวลาเคลือบมีผลต่อความหนาและความหยาบผิวของพิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์โดยเมื่อเวลาเคลือบเพิ่มขึ้นความหนาและความหยาบผิวเพิ่มขึ้น จาก 132 nm เป็น 599 nm และ 0.4 nm เป็น 0.8 nm ตามลำดับ

2.4 องค์ประกอบธาตุทางเคมีของพิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์พนิ่งว่าอัตราส่วนของในไตรเจนต่อเชอร์โโคเนียมที่เวลาเคลือบต่าง ๆ มีค่าคงที่

2.5 สีของพิล์มนบางเชอร์โโคเนียมในไตรค์ที่ดูจากค่า $L^*a^*b^*$ พนิ่งว่าเวลาเคลือบมีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของค่า $L^*a^*b^*$ น้อยมาก